

[Pernille Forchhammer]

besvare et spørgsmål, og jeg synes egentlig, at ikke bare jeg, men også det øvrige høje Ting og LO's jobpatrulje har krav på et svar på, om socialministeren heroppefra opfordrer til, at man skal bryde overenskomsterne på sæsonarbejdspladserne. I alle tilfælde synes jeg, vi har krav på, at socialministeren uddyber sin bemærkning om LO's jobpatrulje, når samme socialminister taler om at bide sig selv i tungen.

Socialministeren (Aase Olesen):

Min bemærkning om LO's jobpatrulje faldt i forbindelse med, at fru Pernille Forchhammer beskyldte dette forslag for at skubbe folk ud. Så sagde jeg: Det skubber nok ikke flere ud, end LO's jobpatrulje gør.

Jeg vil gøre opmærksom på, at LO's jobpatrulje også tager fat på mange områder, hvor der slet ikke er overenskomst.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2
vedtoges med 71 stemmer mod 34; 18 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4
vedtoges med 73 stemmer mod 37; 17 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 5, § 1 med de foretagne ændringer, ændringsforslag nr. 6, ændringsforslag nr. 8 uden for betænkningen af socialministeren, § 2 med de foretagne ændringer, ændringsforslag nr. 7 om en ny affattelse af § 3 og § 3 i den nye affattelse
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbe-

handling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Anden behandling af lovforslag nr. L 192:

Forslag til lov om ændring af lov om dyreforsøg.

Af justitsministeren (H. P. Clausen).

(Fremsat 25/1 89. Første behandling 3/2 89. Betænkning 26/5 89).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Erling Christensen (S):

Folketinget vedtog lov om dyreforsøg til ikrafttræden 1. oktober 1987. Nærværende lovforslag betyder i al sin enkelhed, at revisionsbestemmelsen i den gældende lov ændres til at skulle gælde for næste år.

Allerede ved første behandling af dette lovforslag blev der gjort opmærksom på, at den gældende lov ikke fungerede. Dyreforsøgstilsynet ledes af Rådet for Dyreforsøg, hvortil justitsministeren udpeger medlemmer. Flere af disse medlemmer ser sig ikke i stand til at deltage i rådets møder på grund af manglende økonomisk kompensation.

Efter gældende regler betragtes statsansattes deltagelse i tilsynet som overarbejde, der aflønnes med en såkaldt kvotetimeløn på 200 kr. i timen, oplyses det i Ekstra Bladet fra i går. På årsbasis betyder det en ekstraintdægt på mindst 20.000 kr. til hver, mens tilsynets lægmedlemmer ikke får så meget som en krone, end ikke for tabt arbejdsfortjeneste.

Det vil sige, at lovens væsentligste intention, nemlig tilsynet, ikke kan fungere. Det ændringsforslag, der er stillet af et flertal, forsøger at råde bod på det forhold, og jeg kan sige, at det er nøjagtigt det samme, der er tilfældet efter

[Erling Christensen]

den betænkning, der er afgivet af Sundhedsudvalget den 26. maj vedrørende Patientplejenævnet. Det er nøjagtig samme problemstilling, vi står over for her, så jeg anbefaler kraftigt, at vi stemmer for det ændringsforslag, som er stillet af et flertal.

Margrete Auken (SF):

Det var godt, at vi fik indsat en revisionsbestemmelse i loven om dyreforsøg, ellers var det ikke sikkert, at vi havde haft lejlighed til at få loven ændret, så den kom til at virke. Det viste sig nemlig, da vi skulle til at revidere loven, at den ikke virkede, i hvert fald ikke efter sin hensigt, idet flertallet ikke og på det tidspunkt ingen af dyreorganisationernes repræsentanter deltog i rådets arbejde.

Lovforslaget har ligget i udvalget, efter at vi ved første behandling faktisk havde taget ganske kraftigt fat på problemet, uden at det i øvrigt gjorde synderligt indtryk i Justitsministeriet. Det var ikke sådan, at svarene kom til os i en lind strøm. Der skete strengt taget ingenting, så forslaget bare lå og lå og lå, uden at man overhovedet foretog sig noget. I løbet af den periode skete der det, at et af medlemmerne, som var udpeget efter indstilling fra dyreorganisationerne, begyndte at deltage. Det var åbenbart nok til, mente formanden, at man kunne komme i gang med at arbejde. Jeg gad nok vide, hvis det havde været fra den anden side, der kun havde været én repræsentant, om man så også havde ment, at det var tilstrækkeligt til, at man kunne arbejde i Dyreforsøgsrådet. Jeg vil egentlig gerne spørge ministeren, om han mente det, men så ville han selvfølgelig sige, at det havde været helt tilstrækkeligt med kun én fra forskningssiden og fire fra den anden side.

Jeg er overbevist om, at det ikke er tilfældet, og at ministeren også godt ved, når det kommer til stykket, at interessen for at beskytte dyrene i disse situationer nærmest er nul og niks. Der bliver holdt bevægede taler, så længe vi bevæger os på det principielle plan, men så snart vi kommer til det reelle, viser det sig, at de mest snuskede interesser kan få lov til at dominere. Jeg vil ikke sige, at det har været snuskede interesser her, men man har bare taget meget lidt hensyn til, om dyreorganisationernes repræsentanter kunne være med, og om dyrenes interesser kunne blive tilstrækkeligt betryggende varetaget.

Jeg kunne i øvrigt godt have lyst til også at spørge til formandens rolle. Jeg erindrer, da vi havde diskussionen om loven og der pludselig skete det – jeg tror, det var Kræftens Bekæmpelse, der fik en ekstra repræsentant ind – at pariteten i Dyreforsøgsrådet brasede sammen, at vi gjorde vældig meget ud af, at formandens stemme var udslagsgivende, og det ville sige, at formanden kunne vægte til dyrenes side, hvis det kom til en afstemning. Formanden, skal jeg love for, har i denne sammenhæng gjort sådan omtrent det modsatte. Jeg ved ikke, om han de facto har stemt i de enkelte sager, men det er i hvert fald åbenlyst, at han ikke har været særlig bekymret over, hvor mange der var til stede fra dyreværnsorganisationerne, når han åbenbart har kunnet sætte det i gang med at fungere med bare én repræsentant.

Hvad var så problemet? Det var, at der ikke var penge til disse mennesker. I denne situation synes jeg, at det især er interessant, hvad Venstres og Det Radikale Venstres – jeg er spændt på Fremskridtspartiet, vi ved jo endnu ikke, hvad de vil sige – rolle er. Det skal jo nok vise sig, at de, der åbenbart kun ønsker offentligt ansatte ind i nævn, skal findes blandt Venstres og Det Radikale Venstres medlemmer. Måske skal vi ikke være så overraskede over Det Konservative Folkeparti, men egentlig lidt over Fremskridtspartiet, hvis de kommer til at følge samme linie her.

Så siger man, at kun de, der er statsansatte, fordi man så ikke skal af med penge for tabt arbejdsfortjeneste, skal have lov til at sidde som repræsentanter i offentlige nævn, hvorimod småhandlende og landmænd og andre, som skal klare sig selv, bare kan holde sig væk, hvis ikke de vil betale hver en skejs selv.

Man vil muligvis sige, at deres organisationer kan betale, da man jo henviser til den bestemmelse, der ligger fra Lønningsrådet og dermed fra Finansudvalget. Men det er jo, som der også er blevet gjort opmærksom på i udvalget, noget kludder, fordi de organisationsrepræsentanter, der sidder dér, og som man dér har tænkt på, har været repræsentanter, der udelukkende skulle varetage deres organisations interesser. Det er der ikke tale om i dette tilfælde, ligesom der heller ikke er tale om det, hvis vi snakkede om Det Dyreetiske Råd eller Etisk Råd for den sags skyld.

[Margrete Auken]

Vi har ikke bedt dem om at varetage organisationsinteresser, men interesser, som vi fra Folketingets side har bedt om at få varetaget på den måde, og så har vi fundet det mest hensigtsmæssigt, at det var de organisationer, der indstillede, hvem der skulle udpeges. Man kan altså ikke bruge det argument, at de sidder som organisationsrepræsentanter. Nej, de sidder der som folkets eller Folketingets repræsentanter, hvordan I nu vil have det, og de skal selvfølgelig kunne sidde i disse råd, også selv om de ikke er offentligt ansat.

Jeg vil gerne høre hr. Niels Anker Kofoed og en række andre komme herop og forklare, hvorfor det i særlig grad skulle være godt at have offentligt ansatte, og hvorfor det i særlig grad skulle være skidt at have små selvstændige til at sidde der. Jeg vil gerne have Det Radikale Venstre til at forklare, hvorfor forfattere og kunstnere selv skal betale hver en skejs af det her, mens igen de, der sidder godt lønnede i forvejen af staten og er sikret i alle ender og kanter, skal særligt betrygges.

Der er nu en god chance for, at vi får dette igennem. På trods af Justitsministeriets træghed og på trods af anden træghed har vi, så vidt jeg kan tælle efter, et flertal for at sikre, at selvstændige, forfattere og andre, der ikke er på statens lønning, kan komme til at sidde i vores nævn og råd rundt omkring og varetage vores interesser. Jeg vil selvfølgelig her glæde mig over, at Socialdemokratiet, SF, Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti står vagt om de sande interesser, og beder selvfølgelig om, at der må være en enkelt i de andre partier, som er blevet en anelse bevæget over dette og også vil støtte, at vi får disse repræsentanter ind på en måde, så de er i stand til at arbejde dér.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg må til fru Margrete Auken sige, da vores dyrepolitiske ordfører, fru Pia Kjærsgaard, ikke kan være til stede, at det er mig en stor glæde at afsløre, hvordan Fremskridtspartiet vil stille sig til de stillede ændringsforslag. Det kan gøres ganske kort, fru Margrete Auken. Fremskridtspartiet vil stemme imod.

Justitsministeren (H. P. Clausen):

Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg finder det meget forkert, at flertallet forsøger at trumfe den bestemmelse igennem, som vi her taler om,

med en særskilt og helt enkeltstående hjemmel til at yde vederlag. Det må jeg sige til indledning. Derefter vil jeg gerne sige til fru Margrete Auken, at det er jo meget let, som det så ofte før har været tilfældet, at give Justitsministeriets træghed skylden og sige, at det lå og lå. Det lyder jo, som om det lå meter efter meter hen vinterten igennem.

Jamen der blev jo arbejdet med sagen. Den blev taget op i Lønningsrådet. Netop fordi det ikke var en sag, som vi kunne og burde løse særskilt, måtte den tages op dér, hvor den skulle tages op. Den skulle tages op i den videre sammenhæng, hvori hele spørgsmålet om vederlæggelse af rådsmedlemmer, nævnsmedlemmer osv. skal ses. Derfor blev den taget op, derfor blev den drøftet, derfor var der samråd, og derfor var der et arbejde med disse ting, som ikke er afsluttet endnu. Derfor må jeg sige, at jeg stadig må fraråde at føre forslaget igennem i denne sammenhæng, for det berører bestemmelser, der er fastlagt med Lønningsrådets anbefaling. Lønningsrådet har flere gange haft lejlighed til at udtale sig om disse ting og fået Finansudvalgets tilslutning.

Det vil altså også sige, at de partier, som går ind for det, burde tale med deres finansudvalgsmedlemmer om sagen, fordi det er dér, beslutningerne er truffet, det er dér, en mere generel ændring må drøftes. Det bliver der lejlighed til så tidligt som i morgen, for da skal finansministeren, har jeg forstået, til samråd om spørgsmålet om særskilt vederlæggelse i Finansudvalget.

Ændringsforslaget berører også principper om vederlæggelse af tjenestemænd, der har deres oprindelse i Tjenestemandskommissionens betænkning fra 1969. Derfor vil jeg også anse det for rimeligt, at ændringer, som man her gennemfører, netop på begrænsede områder – fordi begrænsede områder jo har afsmittende virkning ind i hele systemet – blev forhandlet med Tjenestemændenes Centralorganisationer, altså at man ikke med en enkelt bestemmelse i en lov glider ind i et omfattende kompleks, som man må drøfte de relevante steder. Det er der også taget fat på.

Jeg skal endnu en gang henstille, at spørgsmålet om en sådan særlig lovbestemmelse om vederlæggelse til Dyreforsøgsrådets medlemmer udskydes til overvejelse i forbindelse med det lovforslag, som jeg skal fremsætte i det kommende folketingsår.

[Justitsministeren]

Det er heller ikke let at svare på spørgsmål, når fru Margrete Auken selv samtidig giver svaret: Hvordan med formanden, hvordan ikke med formanden? Svaret var givet, men det var jo ikke korrekt.

Jeg lægger vægt på, at formanden har sin kompetence til at træffe de afgørelser, der er truffet. Jeg vil dog sige, at det, at rådet er kommet til at fungere, har været til gavn for dyrene, for derved har man kunnet træffe de beslutninger, som skulle træffes på dette område.

Det afgørende for mig er, at man her helt enkeltstående sætter bestemmelser ind, som hører til i en sammenhæng, som vi har søgt at få dem behandlet i, og hvor behandlingen stadig ikke er afsluttet.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Der er et andet flertal i Folketinget, der i en anden sag også har konstateret, som jeg nævnte indledningsvis, at dette altså ikke fungerer. Når vi har en lov, der ikke fungerer, må det være Folketingets opgave at føre tilsyn med, at lovene, som Folketinget har vedtaget, bliver gennemført. Vi så det i sagen om Patientklagenævnet, hvor vi også havde problemer med at få det til at fungere, og der er et andet flertal i Sundhedsudvalget, der har indstillet, at man også gør det på den måde, som et flertal i Retsudvalget har foreslået i lov om dyreforsøg.

Vi vil gerne sige til justitsministeren, at det havde nok været rimeligt, når denne lov kommer frem til revision, at man havde fortalt, at loven ikke fungerede. Det havde nok været rimeligt i stedet for at beskyldte os for, at vi ville trumfe noget igennem.

Jeg mener, der har været god tid til at forhandle dette. Jeg er også bekendt med, at finansministeren skal til samråd i Finansudvalget i morgen, lige så vel som finansministeren og justitsministeren tidligere har været til samråd i samme spørgsmål i Retsudvalget. Man har altså haft god tid til at kigge på spørgsmålet.

Men alligevel er vi indstillet på – og det vil jeg da gerne bede om – at vi inden tredjehåndshandlingen får denne sag tilbage igen til udvalget.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Der er altså et pudsig forhold til Folketinget, ikke mindst i Justitsministeriet. Man kan jo nogle gange tale til Folketinget, som om vi var sådan nogle uartige nogle, der var så frække at vedtage noget, når så fornemme instanser som Lønningsrådet havde besluttet noget andet.

Det er faktisk Folketinget, der bestemmer over banden, undskyld, over ministeriet, over regeringen for den sags skyld også, og hvis vi vedtager noget herinde, så er det det, der gælder.

Når regeringen ikke ville lytte til os under førstebehandlingen, når regeringen og formanden ikke ville gå tilbage og se det lovforberedende arbejde, der står bag dyreforsøgsloven – og det kan formanden ikke have læst, det kan justitsministeren ikke have læst, hvis han kan sige, at loven fungerer efter sin hensigt, når kun tre af dyreforsøgsrepræsentanterne er med. Det kan ministeren ikke mene. Det gør den ikke, og det er, synes jeg, simpelt hen for slattent, at man ikke har sørget for, at denne sag kom i orden, og at vi nu skal gøre det på denne måde, som jeg er enig med ministeren i ikke er den mest hensigtsmæssige måde at gøre det på. Men vi er vel nødt til det, da vi går ud fra, at Justitsministeriet dog vil respektere en vedtagelse foretaget ved, at vi trykker på knapperne om disse sager, skønt man da indimellem kan komme i tvivl.

Så vil jeg lige sige til ministeren, at det kan godt være, at man i tilfældet med f.eks. Patientklagenævnet kan sige, at det kan være godt for patienterne, at klagenævnet kommer til at fungere under alle omstændigheder, men med hensyn til dyrene ser det nu en anelse anderledes ud, for der må ikke foretages dyreforsøg, hvis ikke det har været godkendt af Dyreforsøgsrådet. Så jeg tror nu nok at, hvis jeg havde været kat eller gris eller rotte – eller hvad man nu er – og stod for tur til dyreforsøg, ville jeg ikke være alt for forhippet på, at det skulle komme i gang. Vi kan vistnok aldrig nogen sinde sige, at vi laver dyreforsøg for dyrenes skyld.

Hvis jeg havde været et dyr, ville jeg godt have, at der var lidt flere, der forsvarede mine interesser, og egentlig ville jeg også sætte pris på, at vi havde en justitsminister, der synes, at Folketingets intentioner skulle respekteres.

Justitsministeren (H. P. Clausen):

Det er den sidste bemærkning, der kalder mig på talerstolen, for naturligvis kunne det ik-

[Justitsministeren]

ke falde mig ind at anfægte Folketingets autoritet og Folketingets ret til at lovgive, som det vil. Men jeg forbeholder mig også min ret til at have et synspunkt, selv om det ikke er i overensstemmelse med fru Margrete Aukens.

Jeg ved godt, at man, når man lægger det frem, så risikerer, at ikke himlens, men fru Margrete Aukens sluser åbner sig og en hel Noas Ark må sejle frem med alle dyrene på, som vi så det her. Jeg var da glad for – og det vil jeg notere mig – at fru Margrete Auken i hvert fald er enig med mig i, at det ikke er en hensigtsmæssig måde at løse problemet på.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Hov, hov! Jeg sagde ikke, at det ikke var en hensigtsmæssig måde. Jeg sagde, at det var ikke den mest hensigtsmæssige måde. Den har regeringen forpasset muligheden for at vi kunne bruge. Så løser vi det på denne måde, for så er der en chance for, at det kan komme til at fungere sammen med resten af loven, men det er en hensigtsmæssig måde. Det er i øvrigt den eneste, der er til vores rådighed, efter at regeringen har nægtet at få det til at fungere på anden vis.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslaget om en ny affattelse af teksten og teksten i den nye affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden behandling af lovforslag nr. L 45:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Hastighedsgrænser).

Af Nør Christensen (CD) m.fl.

(Fremsat 6/10 88. Første behandling 1/11 88. Betænkning 23/5 89).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

*Forhandling***Erling Christensen (S):**

Jeg skal ikke bruge mange ord, i hvert fald indledningsvis, på denne sag. Vi havde for knap 14 dage siden i Folketinget en redegørelsesdebat om færdselssikkerhed, en udmærket debat, synes jeg, med mange gode synspunkter. Nu har vi så et lovforslag, der snakker om højere hastigheder. Det er det modsatte af det, vi snakkede om for 14 dage siden.

Højere hastigheder fører alt andet lige til flere alvorligere ulykker. Dødsrisikoen vokser generelt med hastighedsgrænsen. Det er bare to sætninger taget ud: den ene af Færdselssikkerhedskommissionens konklusion og den anden fra et svar til Retsudvalget til lovforslaget her.

Som jeg vil sige til slut, findes der intet sagligt argument for at øge hastigheden. Da jeg i efteråret blev ordfører for denne sag, kunne jeg også have haft lyst til at gå ind for at øge hastighederne, men da jeg efterhånden satte mig ind i sagerne, måtte jeg konstatere det, jeg sagde her: Der er intet sagligt argument for at øge hastigheden på motorvejene.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg finder, det er urimeligt, når Socialdemokratiets ordfører siger, at der ikke findes nogen saglige argumenter vedrørende hastigheden på motorveje, for der er fra Holland kommet en skrivelse med det hollandske statistiske bureau, CBS' seneste opgørelse over antallet af døde og kvæstede på motorveje, som er omfattet af de ændrede hastighedsgrænser pr. 1. maj 1988 i Holland. Den siger, at der i perioden maj-december 1988 på motorveje med maksimumhastighed på 120 km i timen totalt var 34 døde og 226 kvæstede, mens man på motorveje med en maksimumhastighed på 100 km var helt oppe på 47 døde og 260 kvæstede. Så jeg finder, det er lidt urimeligt og lidt for bastant at kom-